

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2022, declarat de avocatul Emil Iorga, în numele inculpatului

Castraveț Cristi XXXX,

anterior condamnat prin:

1) sentința Judecătorei Chișinău din 05.04.2019 în baza art. 192 alin. (1), 90 Cod penal la 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 21.09.2020 - 30.07.2021,
instanța de apel: 18.08.2021 - 03.03.2022,
instanța de recurs: 07.07.2022 - 19.10.2022.*

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 30 iulie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Castraveț Cristi a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, la 2 ani și 3 luni închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătorei Chișinău din 05.04.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Scripcari Sergiu, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Castraveț Cristi, la 21.08.2020, în perioada de timp cuprinsă de la orele 23:00, până la orele 00:00, acționând de comun acord și împreună cu Scripcari Sergiu, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, aflându-se la intersecția str. Alba Iulia și str. O. Ghibu, mun. Chișinău, i-au aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului lui Dumitraș Sergiu, acțiune, în rezultatul căreia, ultimul și-a pierdut echilibrul și a căzut. Drept consecință, Castraveț Cristi, acționând de comun acord și împreună cu Scripcari Sergiu, dorind să-și ducă la bun sfârșit intenția lor criminală, acționând în vederea realizării acesteia, în mod deschis i-au sustras gentuța din piele de culoare neagră, la preț de 500 lei, în care se afla un telefon mobil de model „Sony Z5”, cu cartela SIM XXXX, la preț de 5.000 lei, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile, în sumă totală de 5500 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Dat fiind că aceste probe dovedesc vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune gravă, a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, anterior a mai fost judecat, a comis infracțiunea în termenul de probă și în perioada în care nu a atins vârsta de 21 ani, nu este angajat în câmpul muncii, circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, că potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu aplicarea prevederilor 85 alin. (1) Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Marina Copeciu a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa pe art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal de 3 ani 1 lună și 10 zile închisoare, iar în baza art. 85 Cod penal – 3 ani și 4 luni închisoare.

Apelantul a invocat că instanța de fond, nu a ținut cont de prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal prevede pedeapsa de la 5 la 7 ani închisoare. În baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acestea s-au redus cu 1/3, constituind de la 3 ani 4 luni până la 4 ani 8 luni închisoare.

Conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de 18 până la 21 ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime. Astfel, noile limite ale pedepsei sunt de la 3 ani 4 luni până la 3 ani 1 lună 10 zile închisoare.

În asemenea circumstanțe, termenul pedepsei închisorii ce poate fi aplicat inculpatului, nu poate fi nici mai mic și nici mai mare de 3 ani 1 lună și 10 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată nouă hotărâre.

Lui Castraveț Cristi, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani și 2 luni închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate conform sentinței Judecătoriei Chișinău din 05.04.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a luat în considerare că inculpatul nu s-a prezentat la ședințele de judecată în instanța de apel, manifestând lipsă de respect, deși cu certitudine cunoștea despre ședințele stabilite, prin încheierea din 07.02.2022 fiind anunțat în căutare, că în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, greșit i-a individualizat pedeapsa, or urma a-i fi aplicată pedeapsa de 3 ani și 2 luni închisoare, dar nu 2 ani 3 luni închisoare, ținându-se cont și de sentința Judecătoriei Chișinău din 05.04.2019, prin care a fost condamnat în baza art. 192 alin. (1), 90 Cod penal la 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probațiune de 3 ani, iar conform art. 85 alin. (1) Cod penal, urmând a-i fi stabilită pedeapsă definitivă de 3 ani și 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocatul Emil Iorga declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul invocă că instanța de apel, nu a ținut cont de toate criteriile din art. 75 Cod penal, de faptul că cauza a fost examinată în procedură specială, că inculpatul anterior nu a mai fost condamnat, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

În drept, recursul, este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această

instanță, în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4. din prezenta decizie*, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 70 alin. (3¹), 85 alin. (1) și (3), 90 alin. (1) și (10) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La aplicarea pedepsei persoanelor care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă cu închisoare. La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Consecutivitatea normelor vizate supra, atestă clar și expres că suspendarea executării pedepsei închisorii este condiționată prin nesăvârșirea de către condamnat a unei noi infracțiuni intenționate în perioada de probațiune acordată.

Ori, dacă ultimul, în perioada probațiunii fixate, comite o nouă infracțiune intenționată, nerespectând, astfel, condițiile probațiunii și neîndreptățind încrederea ce i s-a acordat, suspendarea executării pedepsei închisorii decade de drept, și acesta urmează să execute în penitenciar noua pedeapsă definitivă, aplicată pentru cumul de sentințe, care v-a fi una mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară.

Astfel, pedeapsa respectiv a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, ținându-se cont de noile limite ale sancțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal în coroborate cu prescripțiile din art. 70 alin. (3¹), 85 alin. (1) și (3), 90 alin. (1) și (10) Cod penal, cât și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, corespund principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele și circumstanțele cauzei în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Emil Iorga, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2022, în privința inculpatului Castraveț Cristi XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 04 noiembrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

